Contributed by Bert Inwoud
woensdag, 27 maart 2013 - Last Updated woensdag, 27 maart 2013

Op dinsdag 26 maart manifesteerden in Brussel zo’n 700 miltanten van de drie vakbonden uit de Non-Profit / Social-Profit om van de regering te eisen dat zij een stuk van de aan de privé sector beloofde sociale lasten verlagingen zouden krijgen. In januari betoogden ook al een 1000-tal militanten voor dezelfde eis.

Toen al verklaarde het VBO aan een vakbondsafvaardiging dat er geen sprake van kon zijn dat een aanzienlijk stuk van de door de groep van 10 (waaronder de drie vakbonden en het patronaat) bekomen patronale lastenverlagingen aan de social-profit zou worden toegekend. Het bedrag waarover we spreken, is zo’n 370 miljoen €. De gezondheidssector gaat er prat op dat elke centiem lastenverlaging sinds het invoeren van de Sociale Maribel in 1997 al jobs heeft opgeleverd, in totaal al meer dan 23.000, wat de werkdruk in de sector heeft doen afnemen.

Maar, maar, driewerf maar! Door enkel zo expliciet te focussen op ‘lasten’verlagingen voor de werkgevers gaat men mee in het bootje zitten van al diegenen langs patronale zijde en alle (!) partijen in de parlementen diesteen en been klagen dat de sociale lasten te hoog zijn.

In Trends van deze week wordt gejeremieerd dat de patroons gepluimd worden. Het punt dat de social profit met dat geld wel jobs creëert, in tegenstelling tot Ford Genk en Arcelor Mittal, verdwijnt in het bos van diegenen die de sociale zekerheid als een ‘last’ beschouwen. Men moet hiermee geweldig oppassen, omdat de ‘perceptie’ van de door de neoliberale recepten murwgeslagen bevolking er een is van: “de witte woede is voor patronale lastenverlagingen”. De nuancering over de jobs verdwijnt in het niets.

Toen de militanten in ’97 moesten beslissen over het idee van een Sociale Maribel was er veel weerstand en discussie. Moet de sociale zekerheid dienen om jobs te creëren? Wat een omweg!! Of moet het geld van de algemene middelen komen (waaronder belastingsgeld)? Ook toen werden de tegenstanders vergeleken met boeren, in de tijd van de invoering van de eerste stoomtreinen, die vreesden dat hun koeien geen melk meer zouden geven.

Toegegeven, er zijn inderdaad jobs bijgekomen, maar men moet ernstig nadenken of dit zo kan blijven door de sociale zekerheid als een melkkoe te beschouwen. Men zal de kwestie van “het grote geld halen waar het zit” niet eeuwig voor zich uit kunnen blijven schuiven. Ondertussen raakt de sociale zekerheid, met de woorden van Jef Maes van de studiedienst van het ABVV, ‘in gevaar’.

Tijdens de betoging was er een onderhoud met Elio Di Rupo. Het antwoord was nog niet gekend op dit moment. Maar als deze regering 1% extra structurele besparingsmaatregelen gaat treffen om Europa gunstig te stemmen, dan kan ik het antwoord van de regering al verzinnen: “kom nog eens langs met St-juttemis”*.

*na afsluiten van dit artikel werd duidelijk dat de regering geen oren heeft naar de eisen van de bonden. De teleurstelling was groot en Jan-Piet Bauwens (BBTK) liet zich ontvallen voor de camera dat de witte woede zich ernstig moet gaan bezinnen. (red.)
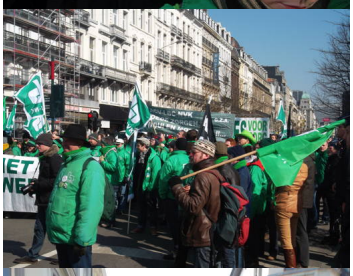
Enkele foto's :